

Kirkjurnar í Føroyum

v/Ragnar Samuelsen, Klaksvík

Hovs Kirkja

Tá talan er um Hovs kirkju, so kemst ikkiuttan um at nevna kirkjuna í Vági, tí har hevur Hovs kirkja uppruna sín. Í Vági var mótsæða um, at gamla kirkja teirra, sum stóð á Kirkjuteigi har í bygdini, skuldi flytast til Hovs.

Verð eru at leggja til merkis orðini hjá Torkil Beder, fyrrv. sóknarpresti í Fuglafirði, sum sjálvur er ættaður úr Vági, og sum hesin hevði á munni í 1991, tá Hovs kirkja aftur varð tikin í nýtslu eftir eina størri umvæling.

»Eg skal viðganga, at eg var ein teirra, sum arbeiddi hart ímóti, at kirkjan varð flutt til Hovs, men tá eg siggi, hvussu vøkur og vælhildin hon er, so fegnast eg um, at m.a. mín mótsæða ikki varð hoyrd«.

Tá kirkjan varð tikin niður, varð borið skjótt at flyta at flyta hana til Hovs. Teir báðir, Hofgaard arkitektur og Jóhann Hammer av Tvøroyri, syrgdu fyri flutningi av kirkjuni, og at hon varð sett upp í Hovi.

Við kirkjuni fylgdu 4 ljósastakar, sum hingu í kirkjuni í Vági. Triggir teirra eru lætnir í olmussu. Ein íslendskur handilsmaður, Benedictsen at navni, læt tann eina. Niclas í Sjórdhúsi, sum var skipar, og sum seinni búsettist í Grimsby, læt ein, meðan Óli Jóhann Augustinussen, sum hevði verið skipari á »Sildberanum«, gav saman við manning sínari tann triðja.

Tá klárt var at taka kirkjuna í nýtslu, var kostnaðurin 11.000,00 kr. Her kann verða lagt afturat, at í 1991 fekk kirkjan stóra umvæling.

Grundin er úr laðaðum gróti, takið er vanligt sinktak. Í 1961 varð kirkjan málað innan av William Smith listarmanni. Altartalvan – Jesus gongur á sjónum – er málað av Jógvani Waagstein. Silvurkalikur og silvur serkalikar vórðu útvegaðir í 1965.

Silvurskál, sum verður nýtt til disk, gav Niels L. Arge kirkjuni hin 14. februar 1942. Tveir altartakar, fóturin úr grønlandskum gróti og stelkarnir úr træi, gav T. Silvurdal í Vági.

Doypifunturin, sum er evnaður úr træi, hevur nevndi T. Silvurdal gjørt, og dópsfatið er úr kopari, gjørt í Vági.

Orglið er gáva frá kirkjufólkinum.

Hin 14. februar 1943 helt Gullakur Jacobsen, táver-

andi sóknarprestur í Suðuroy, vígsluprædikuna, og teksturin, sum hann prædikaði yvir hendan dagin var:

»Vend dit ansigt til din tjener i bøn, og til hans ydmyge begæring, Herre min Gud, at høre på dit råd og din bøn, som din tjener beder for dit ansigt i dag, at dine øjne maa være åbne over dette hus dag og nat«.

Hovs kirkja er sera vøkur og vælhildin, og ber orð fyri

at vera tann vakrasta av tónum smærru kirkjunum í Føroyum.

– Eg skal viðganga, at eg var ein teirra, sum arbeiddi hart ímóti, at kirkjan varð flutt til Hovs, men tá eg siggi, hvussu vøkur og vælhildin hon er, so fegnast eg um, at m.a. mín mótsæða ikki varð hoyrd, segði Torkil Beder, tá Hovs kirkja varð tikin í nýtslu eftir umvælingina í 1991

løg hjá knút olsen

Aldri var sigurin størri enn tá

Løg nr 39.

Al - dri var si - gu - rin stør - ri enn tá, tá ið ein - gi - lin skúg - va - ði

stei - nin frá, og Har - rin reis upp frá dey - ða í

gra - var - li - ni, sum gull skygdi á í mor - gun - lý - si - num rey - ða.

2. Aldri var longsulin tyngri enn tá, tá ið kvinnurnar gingu í iva og trá tann langa og torføra vegin, opin var grøvin, og tómt hon lá, tó aldri var reinari gleðin.

3. Aldri er sigurin størri enn tá, tá ið páskaklokkurnar ringja um vág, og ljóðið berst langt millum fjalla um Harran, sum deyðan og grøvina vá og slækti sorgina alla.

Hans Andreas Djurhuus